

**Kako se održavaju
umjetničke i kulturno-povijesne zbirke našega grada**

Zbirke pod ključem

● Prije tridesetak godina evidentirano je 154 privatnih zbirki, danas ih ima još samo 56 ● Ipak, u posljednje dvije godine osjeća se veliki napredak u zaštiti tog umjetničkog i kulturnog blaga

Prije tridesetak godina u Zagrebu je bilo evidentirano čak 154 privatnih zbirki umjetničkih djela. Danas ih, međutim, ima jedva 56, budući da su se ostale, bilo zbog prava naslijedivanja poslije smrti vlasnika, bilo zbog drugih načina otuđivanja, praktički »raspale«. Od postojećih zbirki veći je dio u privatnom vlasništvu građana, dok je manji dio darovanjem, otkupom, ili nekim drugim aranžmanom »prebačen« u društveno vlasništvo. Više od 300 gradana poklonilo je Zagrebu vrijedne predmete i umjetnička djela, ali se, na žalost, veći dio tih poklona nalazi u spremištima i nedostupan je očima javnosti.

Već ovi šturi podaci pokazuju da zaštita umjetničkih i kulturno-povijesnih zbiraka u našem gradu nipošto nije zadovoljavajuća i da bi stanje valjalo mijenjati. To je, zacijelo, i nagnalo delegata u Društveno-političkom vijeću Skupštine grada Zagreba MARKA BLAŽEVIĆA da postavi pitanje o stanju tih zbirki i o mjerama koje će se poduzeti za njihovu bolju i efikasniju zaštitu. Da »zavirimo« u odgovor koji je dao Gradski komitet za odgoj, obrazovanje, znanost, kulturu i fizičku kulturu.

Valja odmah naglasiti da je najveći dio problema vezanih uz zagrebačke zbirke zapravo naslijeden, da je posljedica prijašnje fondovske politike, kada se nije dovoljno pažnje poklanjalo tom dijelu naše kulturne baste. Već osnivanjem samoupravnih interesnih zajednica, uz mijenjanje

društveno-ekonomskih odnosa u kulturi i jačanje načela demokratičnosti putem delegatskog sistema, nastali su znatno povoljniji uvjeti za zaštitu privatnih zbirki u našem gradu.

Fondovima su se za zbirke koje su već bile darovane i bile čak izložene za javnost izdvajala tek minimalna, neznatna sredstva, a za zbirke u privatnom vlasništvu nije se osiguravalo ni dihara.

»Miost« bi uspio izboriti ponekad Regionalni zavod za zaštitu spomenika kulture, ali samo izuzetno i uz posebne i ustavnje zahtjeve. Budući da mnogi vlasnici nisu imali mogućnosti da sami održavaju zbirke, posljedica je bila neminovna: bile su osudene na propadanje. Štoviše, želje i nastojanja pojedinih vlasnika da zbirke poklonite u privatnom vlasništvu nije se osiguravalo ni dihara.

Problema s nekim darovanim zbirkama ima i dalje. Dok neki muzeji i galerije, u čijoj su nadležnosti poklonjene zbirke, doista stručno i propisno upravljaju tim kulturnim blagom, ima i suprotnih primjera: dogada se da zbirka nije izložena, da se sredstva dodijeljena za zbirke ne troše namjenski i slično. A i samim darovateljima se dosad nije poklanjalo dovoljno pažnje, pa su mahom ostajali anonimni.

● Očito je danas potreba za što boljim i izgrađenijim sistemom čuvanja tog vrlo dragog spomeničkog fonda i njegovog adekvatnog koristenja u kulturnom životu Zagreba. Ohrabruje cinjenica da se u posljednje dvije godine osjeća znatno veća društvena briga i širi interes za zbirke, pa su provedene i neke uspješne akcije. Ali, očito je da još treba ubrzati rad na tom polju, to više što je broj vlasnika zbirki koji bi ih željeli pokloniti gradu iz dana u dan sve veći. A pogodnog prostora, stručnih radnika i organizacija koje bi se brinule za održavanje nema. (B. Su.)

U DRUŠTVENOM VLASNIŠTVU

U društvenom su vlasništvu danas zbirke BENKA HORVATA (darovana), ANKE GOVDANOVIC (darovana), JOZE KLIJAKOVICA (darovana), BELE CSEKOS SESSIA (otkupljena), DRAGE I NADE MAGIER (darovana), zbirka numizmatike MANDL (otkupljena), zbirka LJUBE PENIC (darovana), VIKTORA KOVACICA (darovana), dr IVANA I CATE DUJŠIN-RIBAR (darovana), IVANA GERERSDORFERA (darovana), NADE MIRJEVIC (darovana) i zbirka ANTE I VELTRUDE TOPIC MARE (darovana).

U toku su razgovori u vezi s novim ponudama za darovanje zbirki MATIJE SKURDENIA, IVANA PANCERA, DUŠANA DŽAMONJE, VANJE RADAUŠA, te otkup zbirke SREĆKA I ERNE ALBINI.